

родны Евреи, именемъ Саведей Севи, кой-то кѣто доде въ Палестынѣ, и сѣ скри въ единъ вертепъ, заодно съ нѣкои отъ него прилѣстены, а послѣ изледи, говореше, че е Мессіа; а понеже го изгониха Евреи те отъ Іерусалимъ, той доде въ Смирнѣ, и тѣкашни-те Евреи го повѣрѣваха. Послѣ писа и на Константинополскы-те, и тѣи го повѣрѣваха. Оттамъ утиде въ Калліполь, и множество Евреи сѣ стичаха при него, за кое-то кѣто сѣ наѣчи Везиратъ. Докара го вѣрзанъ въ Константинополь, на хиладо и шестьстотанъ и шестьдесать и шесто лѣто по Хрїста, и кѣто сѣ пыта, истина ли е дѣто говори, рече, че е мѣдрецъ, и говори за Божїи-те равоты, и Іудеи-те сѣ толкова привзеха отъ дѣми-те мѣ, щото мыслаха, че сѣ вдигатъ отъ облаци-те, и сѣ приносятъ въ Іерусалимъ; а нѣкой Евреинъ отъ Арта, кѣто сѣ привзе отъ тѣкава мысль, скочи отъ едно кысоко мѣсто, и падна, тѣ сѣ смаза; и сички-те сѣ готваха за Іерусалимъ, и продаваха си едно дрѣго, па го праваха на злато, за да сѣ лесни въ преселенїе-то си; но понеже царь-атъ Тѣрскїй вѣше въ Бдрене, пратисѣ лѣстецъ-атъ тамъ, и той отъ страхъ стана Тѣрчинъ; и дѣмаше на Евреи-те, че направилъ това за икономїѣ, а на Тѣрцы-те, кои-то го глѣдаха, че сѣ сообрацава съ Евреи-те, говореше, че ще да ги учи въ Мѣхаметовѣ-тѣ вѣрѣ. Найпослѣ, понеже Евреи те го вѣрѣваха кѣто истинный Мессіа, сирѣчь, Хрїста, и не преставаха соблазни-те, заточиха го въ Коронѣ, гдѣто и умрѣ. А дрѣгїй-атъ сѣ лви на хи-